

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 167-49

ΑΘΗΝΑΙ: Δευτέρα 26 Νοεμβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικου έτησία δραχ. 12 έξάμην 6
Έξωτερικου » φρ. χρ. 20

Τό ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Λέκα άρ. 24
(Έναντι Στοάς Σιμοπούλου)

Άγγελίαι και διαφημίσεις με εικό-
νας και μη κατ' άποκοπήν.

ΟΙ ΥΨΗΛΟΙ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΙ

(ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΑΦΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ)

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΣ!

Σήμερα φθάνει επί του ελληνικού εδάφους η νέα Πριγκίπισσα της Ελλάδος Μαρία Βοναπάρτου. Είς το «Καλώς ήλθες» ολοκλήρου της πρωτευούσης διερχομένης ενταύτω τας εσχάς του Πανελληνίου ενούται ένθουσιωδώς ή ήμετέρα «Αλήθεια» ραίνουσα διά των ωραιότερων άνθρών της ελληνίδος χώρας την χαριτόβρυτον Νύμφην του προσφιλοῦς Πρίγκηπος της Ελλάδος. Επί τη εορτή ταύτη της ετυχοῦς ἀφίξεως ἀνταποκρινομένης και εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ ελληνικοῦ κοινοῦ, ή «Αλήθεια» ἀφισρῶνει σήμερον τὸ εἰκονογραφικὸν αὐτῆς μέρος εἰς τὴν νέαν Ὑψηλὴν τῆς Ελλάδος προσφιλή θυγατέρα και εἰς μέλη τῆς ἐν δόξῳ οἰκογενείας της, τοῦ οἴκου τῶν Ναπολεωνιδῶν.

ΟΙ ΒΟΝΑΠΑΡΤΑΙ

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΕΞ ΟΥ ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ
Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ

Πολλά ἐθρυλλήθησαν περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Βοναπαρτῶν. Οἱ Ἕλληρες οἱ πανταχοῦ παρόντες δὲν ἠδύνατο νὰ λείπουν ὡς θρυλλόμενοι πρόγονοι τῆς μεγάλης κοροικῆ; οἰκογενείας. Πράγματι βιογράφοι τινὲς ἀνεζήτησαν τὴν ἀρχὴν τῶν Βοναπαρτῶν εἰς τοὺς Κομνηνοὺς και Παλαιολόγους. Ἀλλὰ τί χρειάζεται ὁ θρόλλος ὁ παλαιὸς δταν πρόκειται ἐνδοξος ή ζωσα ἱστορία : και τί χρειάζονται οἱ πρόγονοι εἰς τὸν μέλλοντα νὰ ἀναγραφῆ αὐτὸς ὡς ὁ ἐνδοξότερος τῶν πρόγονων;

Οἱ Βοναπαρταὶ ἀνήκον εἰς ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀγιάτιου τῆς Κορσικῆς. Ἄμεσος πρόγονος αὐτῶν εἶνε ὁ Κάρολος Μαρία Βοναπάρτης (1746—1785) διακρυθεὶς εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, καθὼς δλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ή δποία ἐπεδίδeto εἰς τὰ γράμματα και κατέσχε ὑψηλά πολιτικά και δικαστικά ὑπουργήματα. Γυνή του ήτο ή Λαυτωσία Ραμολίνο διακρυθεῖσα διά τὴν ὠραιότητα, τὴν νοσημοσύνην και τὴν ἀγάπην της πρὸς τὴν οἰκογένειαν ἥς τὸ προσφιλέστερον αὐτῆς μέλος ήτο ὁ πρίγκηψ Λουκιανὸς προπάτωρ τοῦ πρίγκηπος Ρολάνδου πατρὸς τῆς νέας πριγκίπισσας.

Ἡ «Αὐτοκράτειρα Μήτηρ» καθὼς ἠθέλησε νὰ τιτλοφορεῖται ὁ Μέγας υἱὸς της ἔζησε μέχρι τοῦ 1836 ἰδοῦσα τὴν ἀποθέωσιν και τὴν πῦσιν τοῦ υἱοῦ της.

Ὁ Λουκιανὸς Βοναπάρτης

Ὁ πρίγκηψ Λουκιανὸς πρόπατος τῆς νέας Πριγκίπισσας τῆς Ελλάδος ήτο τρίτος υἱὸς τοῦ Καρόλου Μαρία Βοναπάρτου και ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

Ὁ Λουκιανὸς ήτο ἔξοχον πνεῦμα, μεγάλη διάνοια, φίλος περφοτισμένος τῶν γραμμάτων εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀφιερωνῆ ἰδιαιτέρως δημοσιεύσας διάφορα συγγράμματα ἱστορικά και ποιητικά. Ἦτο εὐργλωττος εἰς μέγιστον σημεῖον και ὁ μέγας Ναπολέον ἀπεῖλε εἰς αὐτὸν ἐάν τὴν 18 Μαρτυαῖο τοῦ δου ἔτους τῆς Δημοκρατίας δὲν ἐκηρύχθη, ἐπανελθὸν τότε ἀκλῆτος ἐξ Αἰγύπτου, ἐκτὸς Νόμου και ἐάν ἀπεναντίας ἠδυνῆθη, διαλυθείσης τῆς Βουλῆς τῶν πεντακοσίων ἥς ὁ Λουκιανὸς ήτο πρόεδρος νὰ ἀναγορευθῆ ή Ὑπατεία ἥτις ἔφερεν τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ὁ Λουκιανὸς μετὰ ταῦτα εἶχε γίνει ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, διοργανωτῆς τοῦ μεγάλου ἱπποτικοῦ τάγματος τῆς Γαλλίας, τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Ἐλέχθη περὶ τοῦ Λουκιανοῦ ὅτι νοῦς ὁ μέγας τῆς οἰκογενείας Βοναπάρτου, ὁ διακρινόμενος διά τας

ἐξόχους πνευματικὰς και διοικητικὰς ἀρετὰς ήτο αὐτός, και θὰ ἀνήσχητο αὐτὸς εἰς τὸ βιατον ἀξίωμα ἐάν εἶχε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του Ναπολέοντος.

Ὅτι ὁπωσδήποτε θὰ δόσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ θέσιν ἀνωτέραν τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὸν Λουκιανὸν εἶνε ή εὐγενὴς αὐτοῦ καρδία, τὰ εὐγενῆ του αἰσθητά, ή ἀφωσιώσις τον πρὸς τοὺς ἰδικούς του μὴ ἐξαίρουμένους και τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ του ὅστις ἐπὶ τινα ἔτη δυσμενῶς προσηρέχθη πρὸς τὸν Λουκιανὸν μὴ συναινοῦντα νὰ διαλύσῃ τὸν μετὰ τῆς διασημον διά τὸ κάλλος και ἀρετᾶς της Ἀλεξανδριένας Μιλεσάμ γάμον του, ὅστις ἀπῆρσεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ὡς μὴ βασιλικὸν ἀλλὰ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔμεινε πιστὸς μέχρι τελευταίας προῆς, ὡς ἀνταποκρινόμενον εἰς εἰλικρινὲς αἰσθημα τῆς καρδίας του και εἰς τὸ ἰδανικὸν του. Ἐπροτίμησε νὰ μείνῃ

Ὁ Πέτρος Βονοπάρτης ἀπέθανεν τὸ 1881.

Πρίγκηψ Ρολάνδος

Ὁ πρίγκηψ Ρολάνδος πατήρ τῆς πριγκίπισσας Μαρίας υἱὸς τοῦ προηγουμένου ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὴν 19 Μαῖο 1858. Ἐσοῦδασεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Σαιν-Σὺρ και ἐάν δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εἶχε διότι διά τὸ νόμου τοῦ 1886 ἀπαγορεύεται ή εἰς τὸν στρατὸν ἢ τὸ ναυτικὸν κατάταξις εἰς τὰ μέλη οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖα ἔβασιλευσαν ἐπὶ τῆς Γαλλίας. Ὁ πρίγκηψ Ρολάνδος εἶνε διακεκριμένος λόγιος καταγινόμενος εἰς κοινωνικὰς μελέτας και ἰδίᾳ γεωγραφικῆς. Ἰερωρηγήθη πλείστα μέρη τῆς Εὐρώπης τὰ ὁποῖα ἐμελέτησεν ὑπὸ γεωγραφικῆν, κοινωνικῆν, πνευματικῆν ἐποπῆν. Τὸ προῖον τῶν

περιγράφει εἰς τὸ ἔξῃς χρονογράφημα τοῦ «Φιγορὸν» ή κόμησα Ἀδα.

Ἡ πριγκίπισσα Μαρία Βοναπάρτη εἶνε ή μοναχῆ πριγκίπισσα μίᾶς τῶν οἰκογενειῶν ποῦ ἐβασιλευσαν ἐντὶν Γαλλία, ποῦ ζεῖ διαρκῶς ἐν Παρισίοις, ἐπομένως εἶνε ή πλέον παριονὴ τῶν πριγκίπισσῶν διὰ τοῦτο ὅτι αἱ ἑξῆς τῆς κοινωνίας μας ἤκουσαν μὲ χαρὰν τὴν εὐχάριστον εἶδρην τοῦ προσεχῶς γάμου της μετὰ τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ελλάδος δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τοῦ ἡγεμόνος μίᾶς χώρας ή ὁποία συνδέεται μετὰ τὸς δεινὰς συμπαθείας πρὸς τὴν Γαλλίαν, και τοῦ πλέον Παριονοῦ τῶν βασιλέων. Μόλις ταῦτα δὲν βλέπομεν χωρὶς ζωηρὸν αἰσθημα πόνου νὰ ἀπομακρυνεῖται ἀπὸ τὴν μεγαλοῦπολιν εἰς τὴν ὁποίαν σχεδὸν ἐγεννήθη — τὸ Σάν Κλου εἶνε πράγματι οὕτω γλαστὸ προσότιον τοῦ Παρισίου — και ὅπου ἀποκλειστικῶς ἐξεπαιδευθῆ, τὴν ἀμορφῆν, τὴν γλυκειὰ και τὴν ἔξυπνη κόρη τῆς Αυτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ πρίγκηπος Ρολάνδου Βοναπάρτου.

Ἄδ ἢ, τρυφερῶς της ἡλικίας, ή χάρις της, ή ἀγαθότης της, ή χρυση καρδία της ποῦ ἐφανερῶντο σὲ κάθε περίστασι, ἐμάγευσαν ὅλους ἐκείνους ποῦ εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν πλησιάσουν, και ἐμεγάλωσε εἰς τὸ ὄρατο παλάτι ποῦ ὁ πατέρας της κατέχει εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Ἰένας, εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἐνδόξων ἀναμνήσεων ποῦ και μόνον τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐξεγείρει, και τὰς ὁποίας τὰ πάντα εἰς τὸ παλάτι αὐτὸ εἰς πᾶν βῆμα ἀναπολοῦν, περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὴν διάπυρον τρυφερότητα τῶν συγγενῶν και τὴν θερμὴν ἀγάπην και τὸν σεβασμὸν τῶν φίλων.

Και σήμερον ποῦ οἱ ψυχολόγοι κ' ἰ μάλιστα εἰ μνηστωρογράφοι διατείνονται και προσπαθοῦν νὰ ποδείξουν ὅτι ή Γαλλία «δεσποινίς», ποῦ ὅλοι ὁμολογοῦν ὅτι εἶνε ὁ ἰδανικὸς τύπος τῆς ἀληθοῦς δεσποινίδος, κινδυνεῖ νὰ μεταμορφωθῆ γοβερνι και μάλιστα γαθὴ ὀλίγεια, εἶνε δὲ φρεγὲς παρήγορον νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν κληρονόμον τοῦ μεγαλιετέρου ὀνόματος τῶν νεωτέρων χρόνων νὰ πραγματοποιῆ τὸν τύπον αὐτὸν καθ' ἑλπὴν τὴν πατροπαράδοτον τελεότητα, συνδυάζουσα αὐτὸν μετὰ μίαν καθαρὰν ὁ τ α ν νεωτερικότητα, ἀλλὰ ποῦ καλῶς ἐννοουμένην τοιοῦτον, ὡστε νὰ ἀποβῆ μίᾶ νέα πριγκίπισσα ἀπολύτως τελεία, και προσεῖ προσωπικότης μετὰ χαρακτηριστικὰς ἰδιότητας.

Ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ παρελθόντος, ή τρίτη ἀνεψία τοῦ Μεγάλου αὐτοκράτορος, παρέλαβεν ὅτι ὠφελε ἀναντιρρῆτως νὰ διατηρηθῆ τὸ θέλημα, τὴν χάριν, τὴν ἄκραν λεπτότητα, τὴν δροσερότητα τῶν ἐντυπώσεων, τὸν ἐνθουσιασμὸν διά πᾶν ὥραιον και ἀγαθὸν, τὴν γυναικεῖαν και νεανικὴν λεπτότητα τῶν τρυφερῶν οὐναισθημάτων, τὴν φανατικὴν ἀγάπην διά τὴν Γαλλίαν, τὴν οσηπὴν και ἀφωσιωμένην λατρείαν τῶν γονέων, τοῦ πατρὸς της ὁποῖος τὴν λατρεῖσι, της μητρὸς της, τὴν ὁποίαν ἔχασεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν της, και εἰς ὁποίας διατηρεῖ εὐσεβῶς τὴν ἀνμνησιν, και τῆς μᾶμμης της, ή ὁποία πρὸ δεκαετίας ἀνηράγη, ἀπὸ τὴν υἱικὴν ἀγάπην τῶν τέκνων και ἐγγόνων της. Ταῦτοχρόνος ἔλαβεν ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ τις ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἰδέας της προοδου, και ἰδίᾳ ἐπωφελήθῃ ἀφειδῶς τῶν ευκολιῶν αἱ ὁποῖα σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κορασίων, ἵνα ἀποκτήσῃ ὄχι μόνον τὰς περιηόμεους ἀγενηκὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας εὐχεταί τις διά τὰς νέας, ἀλλ' ἐκπαίδευσιν στερρεῖαν και εὐρεῖαν, και εἰς πολλὰ σημεῖα, ἀνωτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν λαμβάνουν και αὐτοὶ οἱ νέοι.

Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν διεύθυνσιν τοῦ πατρὸς της, τοῦ διορισθέντος τελευταῖος μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, ὅπου ή θεσί: του — εἰρηθῶ ἐπαρενήσει — ήτο ποῦ πολλοῦ ἐνδελεγεμένη, ή πριγκίπισσα Μαρία ἔκαμε σπουδὰς ὅλων ἐξαιρετικὰς και ἔγινε μίᾶ τῶν πλέον μορφωμένων γυναικῶν τοῦ κόσμου ὅλου. Καὶ ὡς διά ν' ἀνασῆν ἀπὸ τὰς πολὺν σοβαρὰς και ἐπιστημονικὰς ἐργασίας της, ἐμάνθανε, ἔται γὰ παιγνίδι, τέσσαρας γλώσσας — τὴν Ἀγγλικὴν, τὴν Γερμανικὴν, τὴν Ἱταλικὴν, τὴν Ρωσικὴν, εἰς τὰς ὁποίας σὲ λίγο θὰ προσεθῆ και ή Ἑλληνικὴ. Καὶ ἠσχολεῖτο εἰς τὴν φιλολογίαν και εἰς τὴν τέχνην. Εἶνε τώρα ὀλίγοι μῆνες ποῦ ἄρσεν τὴν ζωγραφικὴν διά νὰ καταγῆ πλείότερον εἰς τὴν μουσικὴν ποῦ εἶνε τὸ πάθος της. Προικισμένη μετὰ πολὺν ὠραίαν φωνήν, ἀφιερῶνει πολλὰς ὥρας εἰς τὸ τραγοῦδι, ἀλλὰ μόνον ποῦ ὀλίγοι προνομιοῦχοι ἔχουν λάβῃ τὴν μεγάλην εὐχάριστον νὰ τὴν ἀκούσουν και νὰ τὴν χειροκροτήσουν.

Ὅπως σχεδὸν ὅλοι αἱ προσωπικότητες αἱ ἀληθῶς ὑπέρτεροι, και ή πριγκίπισσα Μαρία εἶνε εὐμενὴς πρὸς πάντας και ἀπλουσάτη. Ἄλλ' ή ἀπλοκότης της δὲν ἐμποδίζει νὰ εἶνε και κομφορτάτη, διότι φρονεῖ δικαίως ὅτι μίᾶ γυναῖκα πρέπει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ν' ἀρέσκη εἰς ἐκείνους ποῦ τὴν περιστοιχίζουσιν. Ἡ ἔκτακτος ὠμορφία της, τὸ ὄρατότατο ἀνάστημά της, τὸ παραστατικὸν της, ἀληθινὰ πριγκίπικόν, ή ἀξιοπρέπεια της στάσεώς της καθιστῶσι κομφοτέρας τὰς τουαλέτας της, τὰς ὁποίας ξεῖρει νὰ ἐκλέγῃ μετὰ πταιστον καλαιουσίαν.

Προορισμένη ἔκ γενετῆς νὰ κατέχῃ τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις ή πριγκίπισσα Μαρία δὲν θὰ ἐθαμβοῖτο ποτὲ μολοντοῦτο ἔκ σκέψεων φιλαυτίας ή φιλοδοξίας. Ἐάν συνήσαιο νὰ βάλῃ τὸ κομψὸ της χερσὶ εἰς τὸ παλινκαρσίον χέρι τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, νὰ ἐγκαταλεῖψῃ τὴν ἀγαπητὴν Γαλλίαν, δὲν τὸ ἔκαμε διά νὰ γίνῃ νύμφη τοῦ Βασιλέως και τῆς Βασιλίσσης τῆς Ελλάδος, ἀνεψία τῆς χήρας Αὐτοκράτειρας τῆς Ρωσίας, τοῦ Βασιλέως και τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Βασιλέως και τῆς Βασιλίσσης τῆς Δανίας, πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ Τσάρου και τῆς Τσαρίνας, τοῦ Βασιλέως και τῆς Βασιλίσσης τῆς Νορβηγίας, συγγενὴς σχεδὸν ὅλων τῶν Αὐτοκρατορικῶν και Βασιλικῶν Ὑψηλοτήτων τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ διότι ἔχει ἐκτιμῆσῃ τὴν ὑψηλὴν

Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
ΕΝ ΣΤΟΛΗ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

πιστὸς εἰς τὴν καρδιάτον παρὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα θρόνον! Ἀλλ' ὅτε ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸ Βατερόδ εἶχε ἀνάγκην παραμυθίας και ἀφοσιώσεως, ὁ Λουκιανὸς προσέτερεξε πρῶτος εἰς τὸ πλευρόν του.

Ἐνας υἱὸς τοῦ Λουκιανοῦ ὁ κ. Πὸλλ-Μαρὶ ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς Ελλάδος τὸ 1821. Ὁ πρίγκηψ Λουκιανὸς ἀπέθανε τῷ 1841.

Ὁ Πέτρος Βοναπάρτης

Ὁ βίος τοῦ υἱοῦ τούτου τοῦ Πρίγκηπος Λουκιανοῦ ὑπῆρξε ἱερικυμώδης. Ὁ Πέτρος Βοναπάρτης ἔφερε εἰς τὰς φλέβας του τὸ φλέγον αἶμα τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν και ὑπὸ ἄλλας συνθήκας και ἄλλους χρόνους ή δροῦσιν του θὰ ήτο ἀλλοῖα. Εἶχε λάβῃ ἐπιμελημένην ἀνατροφὴν και διάφορα ἔργα του μαρτύροῦσι περὶ τῆς εὐρύτητος τῶν γνώσεών του. Φιλελεύθερος εἰς τὸ ἄκρον ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα κατά τῆς παπικῆς Ἐπικρατίας, μετὰ ταῦτα ἐπολέμησεν ἐν Ἀμερικῇ ὑπὲρ τινος δημοκρατίας. Αἱ ἰδέαι του τὸν ἠγαγον νὰ κατακρίνῃ τὸ πραξικόπημα του ἐξαδέλφου του Ναπολέοντος Γ', ἀναγορευθέντος Αὐτοκράτορος.

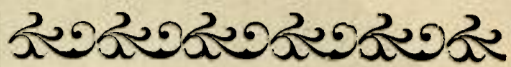
μελετῶν του περιέλαβεν εἰς συγγράμματα ἀξίας.

Εἶνε μέλος γεωγραφικῶν, ἀνθρωπολογικῶν, στατιστικῶν, οικονομολογικῶν Ἐταιρειῶν και ἀπὸ τινος μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου εἶνε δὲ γνωστὸν μετὰ πόσου ἐνθουσιασμοῦ ἐδέχθη τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου μέλους τοῦ ἡμετέρου συλλόγου «Παρνασσου». Ὁ πρίγκηψ Ρολάνδος ἔχει τὴν λαμπροτέραν ἰδιωτικὴν βιβλιοθήκην τοῦ κόσμου, ή ὁποία κατέχει σπουδαῖον και τιμητικὸν μέρος εἰς τὸ ἐν Παρισίοις μέγαρόν του

Ἡ πριγκίπισσα Μαρία

Ἡ πριγκίπισσα Μαρία ἐγεννήθη τὴν 2 Ἰουλίου 1882 ἐν Σαιν-Κλου προάστειον ἐν τοῖς πράγμασι ἂν ὄχι και διοικητικῶς τῶν Παρισίων. Ἡ μήτηρ της Μαρία Βλάν ἀπέθανεν συνειρία τοῦ τοκετοῦ της : Ἡ πριγκίπισσα Μαρία Βοναπάρτη εἶνε ἐπομένως μόλις 25 ἔτων.

Ἐλαβεν ἐπιμελημένην ἀνατροφὴν και εἶνε πεπροικισμένη μετὰ ἐξόχους φρονικὰς και πνευματικὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας γλαφρῶς

"Η ΑΛΗΘΕΙΑ,"

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

Κυκλοφορεῖ εἰς 6,000 ἀντίτυπα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολίαν, Αἴγυπτον, Κύπρον καὶ Ἀμερικὴν καὶ τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς Ἑυρώπης

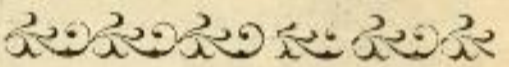
ΤΟ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΕΡΠΟΝ ΑΜΑ ΤΕ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

Ζητήματα κοινωνικά, πολιτικά, θρησκευτικά—Ζητήματα γενικὰ πανελληνία.—Δηγήματα.—Ἀναγνώσματα ἔκλεκτά.—Δηγήματα χριστιανικά, διδασκοντα χωρὶς νὰ πλήττουν.—Στήλη διὰ τὰς κυρίας. Στήλη τῶν περιεργωτέρων καὶ διδακτικωτέρων γεγονότων.—Εἰκόνες ἐκαιροῦνται, πονελληνίαι, παγκόσμιαι.—Ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ἑβδομάδος εἰκονογραφημένα ἀπὸ τὴν εἰδικὴν φωτογραφικὴν ἑπιμεσίαν τῆς «Ἀληθείας».

Τὸ καλλίτερον ὄργανον δημοσιεύσεων ἀγγελιῶν καὶ διαφημισέων.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχ. 6 διὰ τὴν κοινὴν ἔκδοσιν, καὶ δραχ. 12 διὰ τὴν πολυτέλην.

λογογίαν μὲ τὰ χονδρὰ καὶ στερεὰ ἐκείνη γάντια τὰ ὅποια θέτει ὁ Κηπουρὸς ἵνα συλλέξη τὰ ρόδα τὰ πλήρη ἀγκαθῶν. Πολὺ συχνὰ οἱ Ἕλληρες λόγοι θετέουσι τὰ γάντια, ἀλλὰ λησμονοῦσι τὰ συλλέγειν τὰ ρόδα. Εἰς καμμίαν ἐποχὴν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶδειεν ἀδιαφορίαν διὰ τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος τὰ διασπαρμένα εἰς τὴν χώραν τῶν περισσότερων τῆς δεκλιθείσης κατὰ τὸ τέτατον τῆς ἑκατονταετηρίδος ἢ ὁποία προηγήθη τῆς ἀπελευθερώσεώς της. Καὶ εἰς καμμίαν ἐποχὴν, ἢ ἀδιαφορία αὐτῆ δὲν τοῦ ἐστοίχισε πλεονέστερον, διότι ὡς περιεργοὶ συνέτειναι τῶν πολιτικῶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Ἀυτοκρατορίας (τῆς Γαλλίας,) οἱ ἄγγλοι περιηγηταί, ἐμποδιζόμενοι νὰ ταξιδεύσουν εἰς Ἱταλίαν, ἔφερον τὸ «σπλήν» καὶ τὴν περιέργειάν των, μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἄλλ' ὡς γνωστόν, διὰ τοὺς ἄγγλους, θαυμασμός, ἐπιθυμία καὶ ἄρα γὰρ εἶνε τρεῖς ἐργασίαι τοῦ νοῦ, ἀδιαίρεται καὶ συνεχεῖς.

Ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ 1801 μέχρι τοῦ 1803 ὁ λόρδος Ἐγλιν ἐγύμνωσε τὸν Παρθενῶνα τοῦ ἀθανάτου στολισμοῦ του ἵνα πλουτίσῃ τὴν ὀμυλῶδη πατρίδα του. Ἐπὶ τῶν 400 ἐργασιῶν τοῦ ἐργαστηρίου του, πόσοι δηΐοραον οἱ Ἕλληρες οὖς ὁ Βύρων κατηράσθη;

Κατὰ τὸ 1912, κινηθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου σκανδάλλον, ἡ Ἐταιρεία τῶν Φιλομούσων ἐσχέδιασε τὴν σύστασιν μουσεῖον καὶ ἀβλιούθης, ἀλλ' ἡ ἐδλαβὴς αὐτῆ ἐπιθυμία δὲν ἔλαβεν οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Τοιοτοτρόπως τὸ 1814, τὸ διάζωμα... τοῦ ναοῦ τῆς Φιγαλίας ἐλάμβανε καὶ αὐτὸ τὸν δρόμον τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, καὶ ἄν τὰ μάρμαρα τῆς Αἰγίνης ἐξέκλυαν εἰς τὸ Μόναχον καὶ ὄχι εἰς τὸ Λονδίνον, τοῦτο συνέβη μόνον ἐκ παρεξηγήσεως.

Οἱ ἄγγλοι ἀποσταλμένοι οἱ ἐτεταμένοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν τὸ 1812 πρὸς λαγριασμόν τοῦ Μουσείου, λαβόντες πρὸς τοῦτο ἀπεριόριστον σύστασιν, ἐπίστευσαν ὅτι ἡ πόλις εἶχε νὰ γίνῃ εἰς τὴν Μάλταν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ζάκυνθον. Ὄταν ἐνόησε τὸ λάθος, τὸ πλοῖον εἶχε ἀναχωρήσει... Καὶ τὰ μάρμαρα ἐπίσης. Ἡ Γαλλία, ἀργότερα, ἔλαβε τὸ μέρος της, μὴ

Συνέχεια ἴδε 6ην σελίδα.

λὴν ἠθικὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ποιητοῦ, τὸν ὁποῖον αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις εἶχον διορίσῃ ἵνα ἐξασκίῃ τὴν ὑπὲρ τὴν ἐξουσίαν ἐν Κρήτῃ.

Περὶ ἂν τοῦτο αὐτὴ ἐξήγη τὴν εὐτυχίαν. Ἐν τῇ νύκτι πατρίδος, ὅπου θὰ συντελέσῃ ἡ ἀγαπήνῃ ἀκόμη περισσότερον ἢ Γαλλία, θὰ γίνῃ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὑπερβολικὰ εὐτυχής, καὶ θὰ ἐπανέρχεται συχνὰ διὰ τὴν φέρειν εἰς τὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον τόσον ἀγαπᾷ, τὴν γλυκεῖαν χαρμύουσαν ἀκτῖνα τῆς ἀγαπητῆς μορφῆς της.

Comtessa Adda

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. Ν. ΛΕΒΙΔΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου δύνημαι νὰ δώσω ὑμῖν—ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Ν. Λεβίδης—ταμὰχίά τινε ἐξ ἐκθέσεως ἀπευθυνθείσης μοι ὡς Ὑπουργῷ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1897 ἔτους ἐκ τοῦ Ὀρμου Κολυμπαρίου ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας καὶ ἰδοῦ ταῦτα: «Διὰ τῆς «Μυκάλῃς» ἀπέστειλα ὑμῖν τὴν Διακρίνουσάν τῶν ἀρχηγῶν τῶν δικαστικῶν ἐνταυθα Ναυτικῶν Δυνάμεων ἐπιδεδεῖσαν μοι ἀμα τῷ ἐν Χανίοις κατὰ» πλοῦ μου.

Ἐξέρομεν ἐπανελθόντες ἐνταυθα τὴν Χαλιπέαν ἔγκραταιφθεισάν. Αἱ ἐκ ναυτῶν ἠρορῶν τῶν ἐκεῖ Προξένων εἶχον ἀποσυρθῆ, καὶ δὲ Προξένον ἐπίβῃ τῶν πολεμικῶν πλοίων. Καὶ ὁ ἴδιος ἰδιωκτῆς τῆς Νήσου» εἶχε καταφυγὴ εἰς τὸ ρωσσικὸν πολεμικόν, ἀποσύρας ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκ Μικροβουκίου σωμπτφυλακὴν των.

Ἐπερθεῖν τῆς Χαλιπέας ἐπὶ τῶν λορο» σερωῶν τοῦ Ἀκρωτηρίου, ἐμάχοντο ἤδη οἱ Χριστιανοὶ πρὸς τοὺς Χαλικούτηδες ἐ» γοντας καὶ πυροβόλα τοῦ τακτικού στρατοῦ. Τὸν Προξένον ἠμῶν ὅστις τελευταῖος κα» τέλιπε τὴν Χαλιπέαν παρελάθομεν ἐπὶ τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ ἀρχεῖου τοῦ Προξένου ἐκ τοῦ Ἀυστριακοῦ Πόλεμικοῦ.

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΕΟΥ

Ἐδιεδρομώμεν ὅλην τὴν νύκτα ἀνκε» νοντες τ' ἀτμόπλοια τῆς ἀποβιβάσεως. Ἐἶχομεν ἕρσει ὡς σημεῖον ἀποβάσεως τὴν Βορειοδυτικὴν ἀκρὰν τοῦ Ἀκρωτη» ρίου θεώρουντες καλὴν τὴν ἐπὶ τῆς δε» σποσύσεως των Χανίων θέσεως ταύτης ἠεγκατάστασιν μέρους τοῦ ἡμετέρου στρα» τοῦ. Συναμα ἐστειλαμεν καὶ τὸν «Ἀλ» φειδόν, ὅπως μεταβιβάσῃ ἐκ τῆς ἀπέναντι πλεωρῶς τοῦ κόλπου τῆς Σούδας καὶ ριψῇ» εἰς Ἀκρωτηρί ὡς οἷόν τε πλείστους ἐπα» νναστὰτας. Μὴ συναντήσαντες οὐδαμοῦ» π' ἀτμόπλοια ἐπέμψαμεν τὸν «Πηνεῖον» εἰς Πλατανιὴν ἵνα ἴδῃ μὴ τυχὸν εἶχον ἤδη ἀποθῆ ἐκεῖ. Ἐπανελθὼν ἀνήγγειλεν ἠεὶ ἀρῆγθησαν καὶ ἀπεβίβασαν δυτικώ» ἢτερον ἐπὶ εἰς θείαν Κολυμπαί. Ἐπλεύ» σῶμεν τότε ἐκεῖ ἵνα συνεννοηθῶμεν ἐγὼ» καὶ ὁ Προξένος μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἀρχηγοῦ. Ἐτὸν «Μιαούλην» ἀπέστειλαμεν εἰς Ἀλ» μμορὸν ὅπως μεταφέρῃ καὶ ἐκεῖθεν ἐπανα» στὰτας, τοὺς ὁποίους νὰ ριψῇ εἰς Ἀκρω» τήριον. Διότι ἀνάγκη νὰ συναχθῶσιν ἐδῶ» ὡς οἷόν τε περισσότεραι δυνάμεις ὅπως» οὐχὶ μόνον τηρήσωμεν εἰς χεῖρας μας τὴν» ἠθείαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ δικαστῶντες τὴν» ἠκατέγοσαν τὸν λαϊκὸν τῆς Χερσονήσου» τουργικὴν δυνάμιν ἀποκαταστήσωμεν τὴν» συγχρονισμίαν τῶν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ ἐπα» νναστατῶν πρὸς τοὺς ἐν τῇ περίῃ χώρα καὶ» ἠπολιορκηθῶσιν πανταχόθεν τὰ Χανία. ἠΚαθίσον ἢ πτώσις τῆς πύλης ταύτης» ἠε εἶνε ἢ κατὰλήψις τῆς Κρήτης».

Τὴ 1. 30' μ.μ. τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1897 ἔτους ἡ θωρηκτικὴ Μοίρα ἠμῶν κατέ»

λιπε τὸν ὄρμον τοῦ Κολυμπαρίου ἵνα κα» ταπλεύσῃ εἰς Χανία ὅπου εὔρεν ἀφικουμένη» τὰς ξένας σημαίας κυματιζούσας ἐπὶ τῶν» ἐπάλλξεων τοῦ φρουρίου. Ἄμα τῇ εἰς Χανία» ἀρῆξει τοῦ στόλου ἠμῶν ἐπεδόθη αὐτῷ ἡ» ὑπ' ἀριθ 187 ἔγγραφος Δῆλωσις τῶν ξέ»» νων ναυάρχων, καὶ ἡ προφορικὴ τειαύτη» (note verbale) ὡς ἐτηλεγράφει μετ' ὁ ἀρ»» χηγὸς τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας. Αἱ δὲ κοινο»» ποιήσεις αὐταὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν ἀρ»» χηγὸν τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς εἰς Πλα»» τανιὰ διὰ τοῦ «Ἀλφειοῦ», ὅστις εἶχεν ἐ»» πανέλθει εἰς Χανία. Ὁ δὲ «Πηνεῖος» ὅστις» εἶχε προστατεύσει τὴν εἰς Ἀκρωτηρί ἀποβί»» βασιον 100 ἐπαναστατῶν διὰ τῆς «Ἠπει»» ρου» διετάχθη καὶ κατέπλευσεν ἐκ Χα»» νίων εἰς Ρέθυμνον τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου συ»» νεπέτα κιτήσεως τοῦ ἐκεῖ ἡμετέρου Προξέ»» νου. Εἰς Χανία ἡ θωρηκτικὴ μοίρα ἠγκυ»» ροβόλησε πλησίον τῆς Χαλιπέας. Εὐθὺς δέ»» μως ἀμέσως ὁ Ἴταλὸς ἀντιναύαρχος ἐξή»» τρησε τὴν ἀλλαγὴν ἀγκυροβολίου ἐπὶ τῷ» λόγῳ οἱ παρεκωλύομεν τὰ πυροβόλα αὐτῶν» ἐν περιπτώσει ἐνεργείας κατὰ τῆς ξηρᾶς.» Ὑποθέτω ὅμως οἱ πραγματικὸς λόγος ἦτο» ὅπως μὴ ὄμειν εἰς ἐπιμέλιαν μετὰ τῶν ἐν» τῷ Ἀκρωτηρίῳ ἐπαναστατῶν, τοῦτο ὅμως» συντελέσεν ὅπως τὰ ἡμέτερα πλοῖα ἔλθω»» σιν ἐγγύτερον τῆς περὶ τῆς τοῦ Ἀκρωτη»» ρίου. Ἐπρωφελούμενα δὲ τῆς ἐκαιροῦ ταύ»» τῆς θέσεως τὰ ἡμέτερα πλοῖα ἀπέστειλαν» τὴν νύκτα τῆς 5ης Φεβρουαρίου διὰ λέμβιον» εἰς Ἀκρωτηρί παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν» ναυάρχων 300 ὅπλα καὶ δύο ἀποβατικά» πυροβόλα, ἐχορήγησαν δὲ τὰ ἡμέτερα πλοῖα» καὶ ἄνδρας διὰ τὰ πυροβόλα ἐνδεδυμένους» ὅμως ὅπως ὅσπερ νὰ μὴ φανερωθῶσιν ὡς» ἀνήκοντες εἰς τὸ ναυτικὸν ἠμῶν.

Οἱ ἐπὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου Κρήτες εἶχον ἀπόλυτον ἀνάγκην πυροβόλων ὅπως συ»» κρητικῶσι τὰς θέσεις αὐτῶν. Ἐχρησίμευ»» σαν δὲ ταῦτα ὡς συνεκτικὸν μέσον, ὅπερ» προέλαθεν τὴν διάλυσιν αὐτῶν. Οἱ ἐν τῷ» Ἀκρωτηρίῳ διατελοῦντες ἀπομεινωμένοι ἀπὸ» τῆς λοιπῆς ξηρᾶς εἶχον ἀνάγκην νὰ» ἐφοδιάζονται τακτικῶς διὰ τροφῶν. Εἰς» τοῦτο δ' ἐπιστῆτο μεγάλως διὰ προσοχῆ τοῦ» Ὑπουργοῦ οὕτως τότε, ὡς γνωστόν, εἶ»» χον τὴν διεύθυνσιν.

Τότε συγχρόνως ὁ ἀρχηγὸς τῆς θωρη»» κτικῆς μοίρας μ' ἐπιπροσφέρει, ὅτι τὰ πρὸς» ὅπλισμόν τῶν ἐπαναστατῶν ὅπλα εἶχον ἐ»» ξαντληθῆ ὅλα μέχρις ἐνός καὶ ὅτι ὅθεν» ἤθελεν εἰσθῆν ἐὰν ἐλάμβανον οὕτοι καὶ ἄλλα. Τὴν» δὲ νύκτα τῆς 6ης Φεβρουαρίου οἱ» Ναύαρχοι ἐκοινοποίησαν τῇ θωρηκτικῇ ἠμῶν» Μοίρᾳ ὅτι ἤθελον ἀντιτάχθῃ διὰ τῆς βίας» εἰς πᾶσαν ἐχθρικήν κίνησιν ἠμῶν εἴτε κατὰ» ξηρᾶν εἴτε κατὰ θάλασσαν ἐν ταῖς εἰδι»» καῖς περιστάσεσιν ὡς ὥρizen ἡ ρηθεῖσαν κοι»» νοποιήσεις καὶ ἧτις διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ» πλοίου «Θεσσαλία ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς θω»» ρηκτικῆς Μοίρας δι' ἐπίτηδες ἀποσταλέντος» ἀξίωματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ ἠμῶν Ναυτι»» κοῦ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ τῆς Κα»» τοχῆς εἰς Πλατανιὰν.

Τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου ὦρα»

Η ΜΑΧΗ ΚΑΙ Ο ΒΟΜΒΑΡΙΣΜΟΣ

11 π. μ. ὁ ἐν Μήλῳ πρὸς ὕδρουσιν κατα»» πλεύσας ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτικῆς μοίρας ἐτη»» λεγράφει μοι ὅτι ἐν Ἀκρωτηρίῳ ἐπέκειτο» μάχῃ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Βενιζέλον ἐναντίον» τῶν Τούρκων, ὅστις εἶχεν ἐφοδισθῆ ὑπὸ» τῶν πλοίων ἠμῶν διὰ πυροβόλων καὶ τροφῶν» Τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ» ὦρα 6 π. μ. κληθεῖς εἰς τὸ ὑπουργεῖον» τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τοῦ εἰς Μῆλον κατα»» πλεύσαντος ἀντιπλοίαρχου τότε Γεωργίου» Κουντουριώτου κυβερνήτου τῆς «Μυκάλῃς»,» εἰδοποιοῦμεν ὅτι τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου κωβη»» Ἀκρωτηρίου περὶ ὦραν 4ην οἱ ἐπαναστᾶται» εἶχον συμπλακῆ πρὸς τὸν τουρκικὸν στρα»» τόν, περὶ οὗ γεγονότος καὶ προηγουμένως» εἶπον. Περὶ δὲ τὴν 5 καὶ 1) ἰαῖφι οὖν εἶδος τὰ» Ἐυρωπαϊκὰ πλοῖα ἐκνονιοβόλησαν τὸν» Προφήτην Ἠλίαν σφαῖρα δὲ τηλεβόλου» εἶχε ρίψει τὴν ἐπὶ τοῦ Προφήτου Ἠλία» Ἑλληνικὴν σημαίαν τῶν ἐπαναστατῶν, ἢν» μετὰ 10 λεπτά τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς πύ»» σεως τοῦ πυρός, οἱ ἐπαναστᾶται ὕψωσαν» ἐκ νέου. Ἐπὶ τοῦ Προφήτου δὲ Ἠλία ὕ»» πηρον τότε ἐπαναστᾶται περὶ τοὺς 750.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ὅσων ἐν τῷ» προηγουμένῳ φύλλῳ ἠμῶν ἀφηγήθησαν βλε»» πετε ὅτι ὁ κνονιοβολισμὸς κατὰ τοῦ ὑπὸ

τῶν Χριστιανῶν κατεχομένου Προφήτου» Ἠλία ἐγένετο ὑπὸ τῶν συνηνωμένων στό»» λων τῶν Μεγ. Δυνάμεων, ἐνὼ συγχρόνως» ἐμάχοντο καὶ διὰ τοῦ πρὸς με ἐγγράφου τῶν» ὀπλοηγῶν τοῦ Ἀκρωτηρίου, ὅπερ ἐν τῷ» προηγουμένῳ φύλλῳ ἐδημοσιεύσατε τὰς» φροντίδας ὡς κατέβαλλον ὅπως παρέγω»» μὲν τοῖς ἐν Κρήτῃ ἀγωνιζομένοις πολεμοφόδια» καὶ τροφάς, ἀναρριπίζω δὲ τὴν ἐλπίδα καὶ» τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν» παρατάσεως τοῦ ἀγῶνος, ἢς ἔνευ τὸ Κρη»» τικὸν ζήτημα ἤθελε καὶ πάλιν ὁμοθετῆ»,» ὅπως πολλάκις πρότερον.

Ἐν συνειδήσει ἀρχά πέποιθα ὅτι εὐθὺς» ἐξ ἀρχῆς ἐνεπεύεσθην ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς» Κρήτης καὶ ὅτι μέχρι τέλους ὀλοψύχως καὶ» ἀόκνος ἐεργάσθη ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅτι ἴσως» καὶ ἐγὼ κατὰ τι συντέλεσα εἰς τὴν ὀ»» πωσδήποτε κίσιαν ἐξέβασιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ» δὲ κυρίως διὰ τοῦ κατὰ πλοῦ τοῦ Ἀυστρια»» κοῦ ἀντιναυάρχου μετὰ ναυκλαστροβόλων» πᾶσιν συγχρονισμίαν τῶν πλοίων ἠμῶν μετὰ» τοῦ στρατοπέδου εἶχεν διακοπή ἢ δ' ἐπι»» σιτισίς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου ἦν» ἀδύνατος ἐκ τῶν Χανίων εἶχον κατορθῶσαι» αὐτὴν ἐν Πειραιῶς διὰ τῆς «Ἀργολίδος»,» ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐξήγησα. μὲν» ἐπισιτισίς μὲν τῆς 2,500 ψυχῶν τοῦ» Ἀκρωτηρίου διατηρήσας δὲ τὴν ἀντίστα»» σιν τῶν ἐν αὐτῷ, τοῦ ἦ ὑπερ οὐκ ὀλίγον» συντελέσεν εἰς τὴν κίσιωτέραν ἐξέβασιν τοῦ» ἀγῶνος.

(Ἐπιτετι συνέχεια)

Εἰς τὸ προδεχῆς: Κοὶ πάλιν ὁ βομ»» βαρδισμὸς τοῦ Ἀκρωτηρίου. — Συμμα»» χία Τουρκίας καὶ Ἐυρώπης. — Οἱ ἐπὶ τῆς» «Υδρας» ξένου ἀπαποκριταὶ μα νοηταὶ» κατὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. — Τὰ ὀνό»» ματα τῶν κανονιοβολησάντων Ἐυρωπαϊκῶν» πολεμικῶν. — Δραματικαὶ λεπτομέρειαι.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ παρακο»» λουθῶσιν ἐξ ἀρχῆς τὴν δημο»» σίεισιν τῶν «Ἀπομνημονευμά»» των» τοῦ κ. Ν. Λεβίδου δύνανται» νὰ ζητήσωσι δωρεὰν τὰ προηγού»» μενα φύλλα ἀπὸ τὰ γραφεῖα»» μας.

Η ΕΛΛΑΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεῖνάχ,» βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις» πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Γαλλικοῦ Συν»» δέσμου διὰ τὴν ἀμυναν τῶν δι»» καίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.»]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου).

Ἐἶχομαι ἐξ ὅλης καρδίας τὸ μέλλον νὰ» βελτιώσῃ τὸ παρελθόν, καὶ ὁ μικρὸς λόχος» τῶν Ἑλλήνων ἐλληνοστῶν νὰ γίνῃ μετ' οὐ πολὺ» λεγῶν καὶ ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην τοῦτου» κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν καθ' ἣν, ἡ με»» λέτη τῆς ἑλληνιστῆς ὑφίσταται καθ' ὅλας τὰς» χώρας τῆς Ἀσείας τόσον τρομερὰς ἐπιθέ»» σεως. Λέγω τοῦτο εἰς πάντας τοὺς Ἕλλη»» νας τοὺς παρόντας ἐνταῦθα: φημίξατε τὴν» ἱεράν αὐτὴν παρακαταθήκην περιμεινόντες» καλλιτέρους χρόνου: θὰ ἔλθωμεν μίαν ἡμέ»» ραν νὰ τὴν ζητήσωμεν πάλιν ἀπὸ οὗς. Ἐἶ»» χομαι προσέτι ἵνα εἰς τὴν ἀξείπαινον μερι»» μναν τῆς φιλολογικῆς ἀκριβείας κατὰ τὴν» γερμανικὴν μέθοδον» προστεθῆ ὀσημέραι» πλείοτερον παρὰ τοῖς Ἕλλησι συναδέλφοις μας» αἰσθημα δξύτερον καὶ σταθερωτέρα φειδῶ» περὶ τῶν καλλόνων τῆς γλώσσης καὶ τῆς» φιλολογίας τῶν ὁποίων εἶνε οἱ κληρονόμοι.

Αὐταὶ ἡ ἱεωτέρα Ἑλλὰς δὲν ἀπέκτησεν» ἀκόμη ἐν βιβλίον φιλολογικῆς ιστορίας ἡ»» ξιον νὰ παραβληθῇ μετὰ τὰ ἀριστοτεργήματα» τοῦ Ὄτφριδου Μύλλερ καὶ τῶν ἀδελφῶν» Κροαζέ; Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σχολία αὐτῶν,» πολλάκις διεξοδικά, οἱ Ἕλληρες φιλόλογοι» δεκνύουσι ἐπιδεικτικῶς εἶδος περιφρονήσεως» διὰ τὴν αἰσθητικὴν κριτικὴν ἢ ὁποία, τῇ» ὀμολογία καὶ αὐτῶν τῶν Γερμανῶν, εἶναι ἡ» ὑψηλωτέρα καὶ γονυμώτερα πασῶν, ἀρεκί» νὰ μὴ εἴναι ματαιολόγος ἢ ἐπιπόλαιος. Ὁ μα»» καρτῆς Εὐγένιος Βενδὸ παρέβαλεν τὴν φι»»

ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ
Ο πατήρ του Μεγάλου Ναπολέοντος και Λουκιανού Βοναπάρτου

Η ΝΥΜΦΗ ΜΑΣ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΡΟΛΑΝΔΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ
Πατήρ της νύμφης
(Έκ νεωτάτης φωτογραφίας)

ΛΑΙΤΙΤΣΙΑ ΡΑΜΟΛΥΝΟ
Η μήτηρ του Ναπολέοντος και του Λουκιανού

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΒΟΝΑΠΑΡΤΟΥ
Σύζυγος του Πρίγκηπος Λουκιανού πάππου του Ρολάνδου

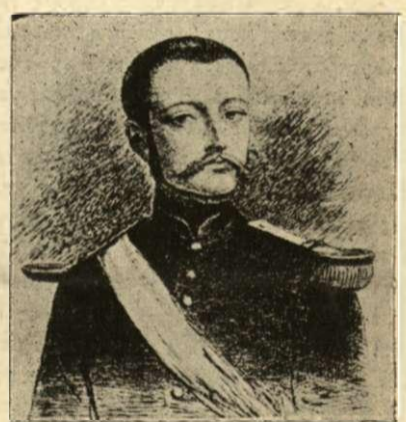
Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΡΟΛΑΝΔΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ
ως Ανθυπολοχαγός του 36ου Συντάγματος του Γαλλικού πεζικού το 1883

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ
Είς τας ἀγκάλας της τροφού της

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ
Πάππος του πατρός της νύμφης

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΕΤΡΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ
Πατήρ του Ρολάνδου

ΠΑΣΑΙ αι δημοσιονόμενοι εν τῷ φύλλῳ τούτῳ εἰκόνες εἶνε ἔξ ἀθηναϊκῶν πρωτοτύπων φωτογραφικῶν ληφθεισῶν ἑξαιρετικῶς ἐπὶ τῆς «*Ἀληθείας*» ἐκ Παρισίων τῆ ἐγγυῆ μεσολαβήσῃ πολέμιου καὶ σεβαστοῦ φίλου πλοῦς ἐν τῇ «*Ἀληθείᾳ*» ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην της.
Αἱ ἡμέτεραι δὲ φωτογραφίαι ἐχηρησάμενος καὶ διὰ τὰς προτιμίας τῶν πριγκίπων τὰς ὁποίας κατεσκεύασεν ὁ Δῆμος Ἀθηναίων.

Η ΕΛΛΑΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Συνέχει: έα τής 3ης σελίδος

κρόν μέρος τής κληρονομίας αυτής τής άνευ κληρονομίας. Ητο τούτο ή Αφροδίτη τής Μήλου. (1820) και έαν ή κατάκτησις αυτή ήγοράσθη με είδος μάχης, δέν προεκληθή υπό αισθήματος πατριωτισμού αλλά διότι ή έντυχής ιδιοκτήτης ένόμισεν δι ευγεν συμπεριφέρτερον άγοραστήν εις τήν Κωνσταντινούπολιν. Θέλετε να λάβετε μίαν ιδέαν τής σημασίας τήν όποιαν έδιδον οι Έλληνες εις τήν καλλιτεχνικήν κληρονομίαν των; Όταν οι δημογέροντες τής Αιγίτης παρεχώρουν εις τόν Κοκερέλλ και εις τούς φίλους του διά τακτικού συμβολαίου, τά άγγάλματα τών περιφρήμων άετωμάτων, τά όποια αποτελούν τό καύχημα του Βαυαρικού μουσείου, συνεφώνησαν διά 1000 δραχμάς ημερησίως ή αξία τών μαρμάρων πωλουμένων ως άσβεστου! Ολίγους μήνας μειά ταυτα, ή πώλησις διά πλειστηριασμού εις τήν Ζάκυνθον έδωκεν φρ. 150,000. Πόσα εκατομμύρια θα έχρειάζοντο σήμερα, ίνα εξαγοραστούν;

(Έπεται συνέχεια)

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Σημειώσεις μιάς κυρίας του
"Αρεως"

(Συνέχεια του ταξιδίου εις τόν "Αρην")

Βλέπω, άκόμα, ότι στή Γη υπάρχουν πολλά είδη τσαί, και όλα είνε τά καλλίτερα! Και δέν μπορώ στήν αλήθεια, να καταλάβω πώς κάθε τσαί είνε καλλίτερο. Και πολλοί από τούς πωλούντας τσαί ξοδεύουν ένα σωρό χρήματα διά να ρεκλαμάρουν τό τσαί τους και ή κόσμος πού αγοράζει τό τσαί πρέπει να πληρώνη τά έξοδα τής ρεκλάμας. Έγώ δέν νοιώθω πολύ από παρην, πού μου φαίνεται ένα άλλόκοτο πράμα, αλλά έννοώ καλά, ότι έαν μία μεγάλη εικόνα είνε τοιχοκολλημένη επάνω σε ένα τοίχο κινώντας τόν λαόν να πη τό τσαί ενός τάδε, όσο και να είνε ή αξία του, ένα ποσό χρηματικό πρέπει να πάη χαμένο.

Ίσως επειδή αέ ιδέαι μου είνε τόσον παραξενά πρέπει να ζηγήσω καλά τί θέλω να πώ, επειδή ή άνδρας μου λέγει, ότι ήμιλώ από άγνόησι των πραγμάτων, και ότι άργότερα θα καταλαβω καλύτερα. Έτσι λοιπόν έγώ θέλω να πώ, ότι μόνον έν είδος τσαί πρέπει να είνε τής καλλιτέρας ποιότητας και έαν ή κόσμος θέλει τή γνώμη μου, θακανε καλά να πληρώνη έναν πού γνωρίζει από τσαί να εύρη ποίο είνε τό καλλίτερο, και να αγοράζει από αυτό. Αντίς τούτου, όταν έδώ αγοράζει κανείς τσαί δέν πληρώνει μονάχα διά τήν αξίαν του τσαί και τούς φόρους, αλλά και διά τό μαγαζί του πωλητού και τούς υπαλλήλους του, και τές ρεκλάμας του, και τά έξοδα του τύπου και τής κολλησεως τικέτων πού λέγει, ότι τό πωλούμενον τσαί είνε τό καλλίτερο ένψ δέν είνε. Και ένψ ή κόσμος λέγει, ότι τό χρήμα αξίζει τόσο, πάει έπειτα και πετά όλα αυτά τά έξότατά έξοδα για τίποτα. Έλπίζω ότι θα με συγχωρείτε αλλά δέν μπορώ να βρω τά γέλοια. Έίστε πολύ άλλόκοτος κόσμος σεις τής Γης.

Έάν μπορείτε να κάμετε άλλοιώς να πληρώνετε για άλλα πράματα εκτός του τσαί, θα κερδίσετε πού ή τυπογράφος, ή χρητοπόλης, ή πράκτωρ τής ρεκλάμας θα αφήσουν αυτές τές περιεργές δουλειές και θα πάνε στήν έξοχή να καλλιεργήσουν στάρια και να κάμουν παπούτσια. Έγώ θα ρεά, αν ήμωνα κολλητής τικέτων, ή προτιμούσα να φυτεύω στάρι στήν έξοχή παρά να κολλάω τής τικέτες μέσα σε ένα γραφειόν στήν Λόνδρα. Και ή κόσμος ήθελε άποκτήση και με μεγαλείτερη ποσότητα στάρι και περισσότερα παπούτσια με τά ίδια τά χρήματα πού πληρώνει τώρα.

Ο άνδρας μου με πήρε μία μέρα στο Πάρκο για περίπατο, και δέν μπόρεσα να κρατήσω τά γέλοια για κάμποσα πράματα πού είδα. Έτυχε εκεί μία κυρία πού ήτο

γρήα και άσχημη, αλλά πού είχε βάλη ένα σωρό πολύτιμα φορέματα άπάνου της, και φαινότανε σαν να έπίστευε πως είχε γίνη άμορφη με αυτόν τόν τρόπον. Είς τόν "Αρην" σε μία τέτοια κυρία τήν παρακαλούμεν να καθήται σπύτι της ως πού τό κεφάλι της έβη λιγάκι στα λογικά του. Ο άνδρας μου βέβαια, δέν έβλεπε παντού τίποτε παραξενον, αλλά έγώ τά θεωρούσα ω! πολύ άνόητα. Έάν τά βάζετε αυτά τά φορέματα άπάνω σε ένα άνδρείκελο ενός ράπτου θα φαίνοντα άμορφα τό ίδιο και μες εις τόν "Αρην" άπάνου λογιζόμε πολύ άσχημο για μία κυρία να δώση να ένόηση έτσι φανερά ότι αυτή δέν είνε άλλο τι παρά ένα άνδρείκελο δια να δείξη φορέματα. Είς τόν "Αρην" δέν παρουσιάζομεθα με φορέματα, και αί άμορφες γυναίκες μας είνε άμορφες χωρίς αυτά. Όταν έζούσα εις τόν "Αρην" έφορούσα φορέματα περισσότερα απ' ότι αί πλειότερες γυναίκες μας συνηθίζουν επειδή δέν είμαι ώραία αλλά έδώ στήν Γη είδα όλως διόλου άσχημες γυναίκες να θέλουν να διακρίνωται με τές φορεσιές των. Είς τόν "Αρην" έχμεν νόμους πού διατάσσουν πού μόνον κυρίες άληθινές καλλονές μπουρουν να ντυθουν εις τρόπον να προκαλέσουν τήν προσοχήν και πολλές από τής λεγόμενες άμορφες κυρίες πού είδα στο Πάρκο, θα λάβαιναν τήν άδειαν, αν ήσαν στον "Αρην" να βγουν μόνον όταν νυκτώση, σε ώρα πού ή παρουσία τους δέν ήθελε προσβάλη τήν καλαισθησία κανενός.

Η συμπεριφορά μου επρόσβαλε τόν κόσμον πού ήτο στο Πάρκο, και φοβούμαι ότι ή άνδρας μου έθύμωσε λιγάκι με τά γέλοια μου. Έίχαμεν πάει εκεί μίαν άλλη μέρα πολύ πρωί και είδα πολλούς άνθρώπους πού καθόνταν στο Πάρκο χωρίς να κάμουν τίποτε. Έρώτησα τόν άνδρα μου γιατί δέν στέλλουν αυτούς τούς άνθρώπους στους κάμπους να καλλιεργήσουν στάρι, γιατί ήμεεις στον "Αρην" έχμεν μία παρομία πού λέγει ύποχρηστικά χαλαία ένέργεια χαλαία πλουτων. Πολλοί στήν πατρίδα σας δέν κάνουν τίποτε, και επειδή και αυτοί ζουν, πρέπει φυσικά να ζουν όπωσδήποτε με έξοδά σας, και σεις μπορούσατε να καλλιεργήσετε ένα ποσόν στάρι περισσότερο με τά έξοδα πού σας στοιχίζουν. Άλλ' ή άνδρας μου δέν ξέρει άλλο να μου πη παρά ότι δέν νοιώθω τίποτα. Έπιθυμούσα να μάθω τί δέν έννοώ, γιατί όλα μου φαίνονται τόσον άνόητα, πού όλο γελάω, ως πού ή κόσμος πάει να πιστεύση ότι τό μυαλό μου δέν είνε καλά. Και επειδή έγώ από μέρος μου πιστεύω ότι αυτά δέν είνε καλά, ένας από μας πρέπει να είνε στο στρατό τό δρόμο. Μολταυτα θα προσπαθήσω όσο μπορώ να καταλάβω τι συμβαίνει και έλπίζω να τό κατορθώσω γλήγορα.

(Έπεται συνέχεια)

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΣΤ'

(Συνέχεια εκ του φύλλου τής 4ης Νοεμβρίου)

Ιβν. Η εκ του άριστερου του κ. Μεράρχου κυρία έπίθεσις ένδειχάμοτο ύπ' αυτού τούτου του έδάφους, καθόσον άριστερά αυτού μεν υπερέκειντο αί δυσπρόσιτοι Β. κλιτύς του Ύμηττου, ως άλλως τε και κατείχον ήδη ούτος επικράως δι' ίσχυός δυνάμεως (ένος εύζωνικού Τάγματος και 2 λόγων Πεζικού), επικρατούσης εις καλήν άπόστασιν βολής και μετ' άποτομότητος κλίσεως των κλιτύων προς τό δεξιόν του έχθρου τοιαύτης, ώστε να έξουδετεροϋται πσα θεριστικότης των πυρών αυτού, άποβαινόντων ούτως εμπνηκτικών (συνθήκη δυσμενης διά τόν έθρον του κ. Μεράρχου), ένψ αντίθετος ή δύναμις αυτή θα ήδύνατο να χρησιμοποιήση προς τροφοδότησιν των στρατευμάτων τής εξ άριστερων κυρίας ταύτης επιθέσεως, ήτοι ως εφεδρεία, καταργουμένων άνενοχλήτως, ως άμέσως είπον, εις τήν μεταξύ Κορακοβουνι και του δεξιού του έχθρου βαιθείν γραμμήν ή δι' όπισθεν άμέσως του άριστερου του κ. Μεράρχου χάρος έλιγμών ηνώσει έξόχως μεν

τας κινήσεις και τήν προχώρησιν Πεζικού και μάλιστα υπό τας εύτυχείς τροχιάς του φίλου Πυροβολικού μέχρις εκτοπίσεως των έχθρικων στρατευμάτων εκ των ήδη θέσεων των, ήτο δε δυσμενης διά τούς έλιγμούς του Ιππικού και ήττον εύρους διά κινήσεις Πυροβολικού, όπερ άμα τή υπονοία τοιαύτης τινός άπειλής θα διάτασεν όπισω και υποχώρησιν μέχρι τούλάχιστον του έρειπίου του Αγ. Νικολάου εις τόν όμφαλόν του πεδίου «Γουδι» δεδομένου ότι ή έπίθεσις θα ήτο δραστηρία άπειλή του τε δεξιού πλευρού και των νώτων τής θέσεως «Τσακό» διά του άρτιφουδύς πευκώνας του άμέσως προς Β. του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου. Μετά τας κινήσεις δε ταύτας, καλώς διευθυνόμενης και προσφυώς εις τό ποικίλλοτ τούτο έδάφος προσαρμολογούμενης, ή άπέβαινε έξόχως εύχερίς και άκίνδυνον τό Πυροβολικόν του κ. Μεράρχου ηλλάξη θέσιν προς Ν. Δ. δι' αυτής ταύτης τής υπό τούς πόδας του διερχομένης φυσικής άμαξιτής δόδου προς Γουδι, κακαλυμμένης και άσκηούς, και να καταλάβη τοποθεσίαν λίαν εύνοϊκήν και υπό πυκνόν κάλυμμα πευκώνων βυτών και άρχιών εν λοφώδει έδαφει προς Β. άμέσως τής ρηθείσης φυσικής άμαξιτής δόδου με οϊονδήποτε μετώπον, πιχνώτατα όμως μέτωπον προς δεξιή προς πυροβολήσιν. Ο έχθρος δι' αντίθετους ή θ' άνετρέπετο άποτόμους και ραγδαίως προς τό Γουδι εγκαταλείπων άμαχητή τούς τείως όπισθεν του πευκώνας, καθόσον θα ήσθάνετο και αυτήν τήν γραμμήν υποχώρησεως του άπειλουμένην (τανίζω δε, ότι, κατ' έμέ, ή κλεις τής όλης τοποθεσίας του έχθρου εκειτο εν τω σημείω ακριβώς, ένθα συναντώμεν τό πρώτον έγγύτατα και δεξιά τής φυσικής άμαξιτής δόδου παραπήγμα των πειραμάτων των ταχυβόλων, όταν βαινωμεν εξ Αγ. Ιωάννου του Κυνηγού προς Γουδι), ως προείπον, ή μετ' πέσιμονα πάλην επί των πευκοσκαπέων και λίαν εύνοϊκόν τούτων λόφων κατόπιν έντεταμένης συσπειρώσεως των πλείστων τούλάχιστον δυνάμεών του έντός και υπό τό πυκνόν αυτών κάλυμμα θα έξεβιάζετο τέλος και θα προσωθείτο εν συγχύσει και άταξία έξω του δαχυλλίου τούτου προς τό κάτωθεν αυτού άριστερόν του, άκάλυπτος ήδη και με μεγάλας άπωλείας υπό τό θεριστικόν πυρ των τότε εν τή Β. παρυφή του δάσους τούτου διακόντων αυτόν Μεραρχιακών.

2ον. Τούναντίον δε βλέπομεν, ότι ή κ. Μεράρχος εκλέξας τό δεξιόν του διχτήν κυρίαν έπίθεσιν περιέπεσε εις χονδροειδές τακτικόν σφάλμα, καθόσον εκ του μέρους τούτου και δι' τα τμημάτων παραλλήλως και έγγύτατα τή άμαξιτή δόδω άγομένων, ού μόνον εύθως εξ αρχής ή κύριος σκοπός του ούτος καθάτως και λίαν προώρως έξεδηλώθη, μηδεμίαν μάλιστα ληφθείσης, και δι' επιμελώς, ως θα επεβάλλετο, μερίμνης περι άποκρύψεως της μέχρι τής τελευτικής στιγμής τής κρίσεως, αλλά τούναντίον και, μόνονοχι των πάντων tambour battant et les drapeaux levés, βαινώντων, ή έχθρος εν μεταίχμια τούλάχιστον 800μ. ήδύνατο και τές πρώτας του γραμμάς πυρός και τας άπωτέρας του γραμμάς ένισχύσεως και εφεδρείας ήνώτως να φωτογραφηθή διά κινηματογραφικόν Kldaks. Έλπιούμενες δε παντάπασιν ούτως ή κ. Μεράρχος, ότι δεξιά του έμάχου και έτέρα Ταξιαρχία του αντιπάλου του.

3ον. Ηδύνατο επίσης ή κ. Μεράρχος να επιχειρήση επιδεικτικόν μάχην εις τό άριστερόν του (κατά πλευρόν), να προπαρκευάσθη δε τήν κυρίαν του έπίθεσιν εις τό κέντρον τής παρατάξεώς του, ένθα επίσης τό έδαφος τόν ηνώσει περισσότερον ή εις τό δεξιόν του, δι' ούς λόγους προείπομεν άνωτέρω, ή και αντίθετως επίδειξιν μεν εις τό δεξιόν του, ένθα και αυτό έτι τό Ιππικόν του ήδύνατο δι' αϊφνιδιασμούς να έλιχθη άπειλητικώς κατ' αυτού άριστερου τής αντιπάλου Ταξιαρχίας έξορμών εκ προσφώνων έδαρικών άνωμαλιών και καλυμμάτων των παρακειμένων πευκώνων, διάσπαση δε τής έχθρικης παρατάξεως εν τω κέντρο τής, όποτε δι' άποτόμου άλλαγής του μετώπου τής εφόδου του προς δεξιά θ' άνέτρεπε τά διακόμενα τμηματα του έχθρου προς τό άριστερόν των, ένσπείρων τήν άταξίαν και ίσως τόν πανικόν εις

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

-Τό σπύτι ένός ποιητού.

Ναπολέον ή 1^η μίαν έσπέραν είχε υποδοχήν εις τό Κεραμεικόν.

Ήσαν πολλοί καλλιτέχνη, ποιηταί, φιλόλογοι και λοιποί προσκεκλημένοι μεταξυ των όποιων και ή διασημότερος ποιητής Γουσταύος Ναδώδ, τόν όπολον ή Ναπολέον δέν έννώριζε και άμέσως τόν έπαρουσίασαν προς αυτόν.

- Κυρία Ναδώδ, τή είπεν ή αυτοκράτωρ έντεινων τούς βραχίονας, όπως τόν υποδεχθή, έδώ είστε σαν τό σπύτι σας...

- Ω μεγαλειότατε, άπήνησεν ή εδφύης ποιητής, και έγώ ήλπίζα ότι θα είμαι λιγάκι πειθ καλλίτερα!...

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ένεκα των παρεμπιπτούσων έορτών επί τούς γάμοις του βασιλόπαιδος Γεωργίου μετά τής πριγκηπίσεως Μαρίας Βοναπαρτου αϊ προαγγελθείσαι εικόνες τής ναυμαχίας του Ναβαρίνου, και των προτιωγράφων τής έξώσεως του Οθωνος, τής δοκομωσίας του Βασιλέως Γεωργίου και των άλλων κειμηλιών τής Βουλής δημοσιευθεισονται εις τό προσεχές φύλλον άμέσως μετά τας έορτίας.

τας γειτονεύουσας τούτω μονάδας.

4ον. Αν υποτεθή—όπερ όλως άπίθανον—, ότι ουδεμία των συνθηκών και προβλέψεων του άμέσως 2^η έλάμβανε χώραν, και ότι ή έχθρος διαγνώσας πεποιθότως ήδη τας προθέσεις του κ. Μεράρχου συνεκέντρον άπάσως τας προσπαθείας του προς τό άπειλούμενον δεξιόν του, είνε προφανές, ότι θα έξησθάνει σπουδαίως τας εις τή άριστερόν του δυνάμεις, όποτε ή τά πολλά ξένα σύγγράμματα μελετήσας κ. Μεράρχος, όξυδερκής ως είνε, και μετ' τής έξόχως διακρινούσης αυτόν δημιουργικής παρουσίας πνεύματος, θα ήτο δυνατόν δι' ένός έμβόλου ίσχυροϋ πυκνών φλάγγων, μετά του Ιππικού του, υπερέχοντος του αντιπάλου κατ' αριθμόν, και του έδάφους εύνοούντος ίκανώς εν τω χώρω έλιγμών του κ. Μεράρχου τήν άποκρύψιν αυτού—δάσος πευκών, λόφοι βραχί κλπ. κλπ.— παρά τούς Α. πρόπόδας του λόφου «Τσακό» περιέριπτοντες και εκ των προτέρων διατεταγμένου, να διέσπα τελείως τό λεπτόν εκείνο νήμα, τό συνδέν άσθενώς τας δύο αντιπάλους Ταξιαρχίας, παραγων ούτω τό τόσον περιζήτητον τακτικής και στρατηγικής ρήγμα εν τή έχθρικη Μεραρχία προς άληθθή θρίαμβόν του.

Και ήον επί τέλους διά παραπλησίαν πω 4ω συλλαγισμών θα ήτο δυνατόν να επεχειρήσει, έστω και επιδεικτικόν, τινά πλειορικήν έπίθεσιν του ή κ. Μεράρχος εκ του άριστερου του, τήν δε κρίσιμον τοιαύτην εκ του μέσου ή και εκ του δεξιού τρι άναλόγως του βαθμού τής έξασθενίσεως τής κατέναντι πέφυγος του έχθρου. Άλλ' όταν τό παν κινεί ή βία τό άπίθανον και τό θεαματικόν, δέν ύφίσταται θέσις τις εν τή διανοία μας προς συζήτησιν και εναλλαγήν σκέψεων, σχεδίων, τεχνισμάτων, ραγίων, υπολογισμών και άποράσεων.

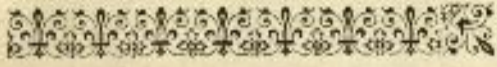
Επίσης δε κατ' τήν μάχην ταύτην ουδεμία έδόθη διαταγή περι λήψεως μέτων και καταλήψεως θέσεων και δομητηριών ουτε εις τό Ιππικόν, ουτε εις τούς ύγειονομικούς Αξιαματικούς των Σωμάτων (περι πρώτων Σταθμών επιδέσμων, χειρουργικών τοιούτων κλπ.), ουτε εις τούς μεταγωγικούς Λόχους και τά μεταγωγικά Σώματα.

Τό Ιππικόν μάλιστα του κ. Μεράρχου, άφ' ου δέν ήδύνηθη άλλως να θριαμβεύση κατ' του μόνον εικονιζόμενου αντιπάλου, διέπραξε τό σφάλμα να κατασκευάση άυθαίρετόν τινά θρίαμβον εν άγνοία και αυτού του κ. Μεράρχου του και τής Κριτικής του! Διότι παρά τας δοθείσας διαταγάς υπερέβαν τήν άμαξιτήν δόδον Μεσογείων, και διέλάσσαν διά μέσου των άπηγορευμένων

πρός Β. τυχύτης ἀμπελώνων εἰς μεγάλην ἀκτίνα, ἐκμύθεν εἴτα ἀριστερὰ τροχάζον, καὶ ἀμέσως κατόπιν ἐξετέλεσε δαφνηφόρον ἐπίλασιν κατὰ τῶν νότων τῆς ἀντιπάλου Μοίρας Πυροβολικοῦ! Τὸ γεγονός δ' ἀπέβη ἐτι φαιδρότερον διὰ τὴν εὐστοχον, ὡς λέγεται, ἐρώτησιν τοῦ ἀντιπάλου Ταξάρχου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπελάσεως: — Καλῶς ὤρισάτε· καὶ πόθεν παρακαλῶ;.. Ἀφίνο μεν νὰ φαντασθῆτε τὰ περὶ τέρωτος γέλωτες, συζήτησις περὶ οὐρανοῦ βρέχοντος ἕλας καὶ τέλος ἀιγμάλωσις τῆς ἀρχιλιώτου ταύτης ἕλας...

(Ἐπεται τὸ Ζ' ἄρθρον)

Ἑφίππος

Ο ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΑΜΠΟΥ

Ἡ κατὰ τοῦ πνευματωδέστερου λογογράφου τῆς συγχρόνου Γαλλίας προκατάληψις συνετέλεσεν ὥστε νὰ γίνονιν ὀλίγον γνωστὰ τὰ ἔργα του ἐν Ἑλλάδι· καὶ ὁμῶς ὁ Ἀμποῦ εἶνε ὁ λογογράφος ὁ περισσότερον πλησιάζων τοὺς κλασικούς συγγραφεῖς διὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ ἀπέριττον τοῦ ὕφους του. Ἀπὸ σήμερον δὲ ἀρχόμεθα συρῆς διηγημάτων του, βέβαιον ὅτι διδομέν ἐξόχως εὐχάριστον καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Προσεχω: θὰ δώσωμεν βιογραφικὴν σκιαγραφίαν τοῦ Ἀμποῦ.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ἔπος

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

Ὁ καθηγητὴς Ἐρρίκος Μαρσάλ, ὅταν ἦγεν ἡλικίαν τριάντα πέντε ἐτῶν, ἦτο ἐκ τῶν καλλιτέρων ἱατρῶν τοῦ Στρασβούργου.

Ὁ Μαρσάλ δὲν ἦτο ἕνας Ἀδωνις, ἀλλ' οὔτε ἕνας Κουασιμόδος. Ἡδύνητο νὰ περιπατήσῃ δώδεκα ὥρας κατὰ σειράν ὑπὸ τὴν δεινῆ οὐρανοῦ τοῦ Μπορογλί χωρὶς τὸ ἄτομόν του νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν οὔτε ἐπὶ καλοῦ οὔτε ἐπὶ κακοῦ. Τὸ διαβατήριόν του ἔλεγεν: εἰς κανονικὴ καὶ ἐπίσης διὰ τὰ ἄλλα χαρακτηριστικά. Δὲν ἦτο οὔτε ψηλὸς οὔτε κοντός, οὔτε μελαγχροινὸς οὔτε ξανθός, τὸ γένειόν του ὁμῶς ἦτο σχεδὸν κόκκινον καὶ τὰ μάτια γαλανὰ, γλαστὰ καὶ γλυκὰ· τὸ σῶμα στερεόν καὶ ἐλαφρὰ χονδρὸν, ἀλλὰ χωρὶς ἴχνος ἀπειλούσης κοιλίας.

Ἐίχε ἀνατραφῆ εἰς Στρασβούργον καὶ ἐθεωρεῖτο ἐντόπιος· μιλοῦσε τὰ γερμανικὰ χωρὶς νὰ εἶνε ἀλατὸς. Ὁ πατὴρ του ἦτο λοχαγὸς καὶ εἶχεν ἀποθάνει ἐν τῇ ὑψηραῖα, ἀφήσας δύο υἱὸς χωρὶς περιουσίας, ἕνα μεγάλον καὶ ἕνα μικρόν, καὶ τὴν δύο ὑποτρέψας εἰς τὸ Λύκειον. Ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος, εἶχε κλισίην διὰ τὸ ἐμπόριον, ἀνεχώρησε διὰ τὸ Παρίσι, ἔγινε ὑπάλληλος ἐνὸς τραπέζιτου καὶ ἐκάμει περιουσίαν· ἡ τοῦλάχιστον ἦτο ἀρκετὰ πλούσιος ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ τὰς ἐγγραφάς, τὸ δῖπλωμα καὶ διὰ πέντε ἢ ἑξ ἔτη ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ Ἐρρίκου, ὁ ὁποῖος ἐπέδωκε εἰς τὴν ἱατρικὴν μετὰ τὸν ζῆλον ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος θέλει νὰ κερδίξῃ μόνος του τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὅσον τὸ δυνατόν προσηρότερα. Δὲν ἦτο καὶ πολὺ καλλίτερον γλιγοσμένος τῶν ἰωόντων θνητῶν, ἀλλ' εἶχε μυαλὸ καὶ θέλησιν· μετὰ τὸ διδακτορικὸν δῖπλωμα ἐπέδιωσε μίαν ἔδραν πανεπιστημιακὴν οὕτως ὥστε εἰς ἡλικίαν τριάντα πέντε ἐτῶν ἔγινε καθηγητὴς εἰς τὴν διάσημον ἱατρικὴν σχολὴν τοῦ Στρασβούργου.

Ἡ πελατεία ἠύξθησε μαζὺ μετὰ τὴν φήμην ὅπως συμβαίνει πάντοτε. Ὁ καθηγητὴς Μαρσάλ ἦτο ὁ ἱατρός τῶν καλλιτέρων οικογενειῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων ἦτο ὁ τιτολοῦχος ἱατρός τοῦ ἐργοστασίου Ἀξτμαν ἐν Χάγκελστατ· ἐν Ἀλατρία δὲν ἐγίνετο κανὲν σπουδαῖον συμβούλιον χωρὶς αὐτόν. Ἐπειδὴ ἦτο τακτικὸς καὶ οἰκονόμος, ἠγόρασε γλήγορα ἕνα σπίτι, καὶ φαντασθῆτε τί γὰρὰν ἤσθάνθη τὴν πρῶτην φορὰν ποῦ πλήρωσε τὸ νοίκι εἰς τὸν ἑαυτὸν του. Ἐπαρήγγειλε καὶ νέα ἐπιπλα, καὶ ἀπὸ τότε ὅλοι ἐνόησαν ὅτι ὁ νέος αὐτὸς ἐσκέπτετο νὰ πανδρευθῆ.

Ὅλοι ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐκλέξῃ, καὶ ὅτι καμμία μήτηρ δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀνήτητος νὰ τοῦ ἀρνήθῃ τὴν θυγατέρα τῆς. Ἐκτός τῆς θέσεώς του ἡ θορία ἦτο ἀξία λόγου ἔχαρει καὶ καλὴν φήμην. Ἡ διαγωγή του ὑπῆρξε πάντοτε ἀνδρὶ παραδειγματικὴ τοῦλάχιστον κοσμίας καὶ μεμετρημένη. Εἶχε διασκεδάσῃ καθὼς ὅλοι οἱ νέοι, ἀλλὰ χωρὶς νὰ παρεκτραπῆ. Καμμία ἱστορία ἠνδρὸς σκάνδαλον δὲν ἐκθέτει τὴν ὑπόληψιν ἐνὸς νέου, καὶ δὲν τοῦ ἀπαγορεύει τὴν

Ἡ πλατεία τῆς πόλεως Ἀπόψεις τῆς Ἀμαλιάδος Ὁ χείμαρρος Σοχίως

ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΜΑΛΙΑΣ

Τὸ ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ἀληθείας

ΑΜΑΛΙΑΣ — Νοέμβριος.

Ὅλοι βεβαίως θὰ γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν τοῦ Πατρῴου ἀστού, ὁ ὁποῖος ταξιδεύων διὰ πρῶτην φορὰν σιδηροδρομικῶς εἰς Ἀμαλιάδα κατελήθη ὑπὸ ὕπνου ἐντὸς τοῦ τραίνου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλευθερώθη μόνον ὅταν αὐτὸ ἐσταμάτησε εἰς τὸν Πύργον. Ὁ ἀγαθὸς ἀστὸς βλέπων τὸν Πύργον ἀντικείμενον πρὸ αὐτοῦ μετὰ τὰς ὥρας οἰκοδομῆς του τοὺς δρόμους του καὶ τὴν πλατεῖαν του καὶ νομίζων ὅτι εὕρισκετο εἰς Ἀμαλιάδα ἐφρόνιζε κατενθουσιασμένος:

— Μπρρράβο Ἀμαλιάς!... Μωρὲ μπρρράβο Ἀμαλιάς. Ἐγὼ χωρὶς νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ τραῖνο καίτοι ἀνεχώρησα τὴν ἑνὴν πρῶτην ὥραν ἐκ Πατρῶν, ὅπου τὸ ἐλληνικὸν—Ἐθρικὸν κατὰ τοὺς πατριώτας—Μελόδραμα, μίρα πολλή, παλαιὰς γνωριμίας καὶ φίλοι τρισαραπητῶν— καὶ πῶς νὰ κοιμηθῆ κανεὶς μετὰ τὸν γύρω Πελοποννησιακὴν φύσιν, τὴν γεμάτην ἀπὸ φθινοπωρινῆς ὠμορφίας, τὴν κουρασμένην ἀπὸ τὴν ἀκολασίαν τῶν ἀρματόων καὶ τῶν χρωμάτων μετὰ ὅποιας ἐστολίσθη καὶ ὠργίσειν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ξανθοῦ Ἡλίου, καὶ περνοῦσε τώρα ἀπὸ ἐμπρὸς μου σὺν θλιμμένη ὠμορφίᾳ, σὺν ὠραίᾳ ἐταῖρᾳ ποῦ εἶδε τὴν πρῶτην λευκὴν τρίχα στὰ μύρκα μαλλιά τῆς; ὅταν ἐφθασα πρὸ τῆς Ἀμαλιάδος ἀνεφρόνησα μετὰ περισσότερον ἐνθουσιασμόν:

— Μπρράβο Ἀμαλιάς!

Αὐτὸ τὸ πελοποννησιακὸν πόλισμα, τὸ ὁποῖον ἐφρανταζόμην ἀκάθαρτον, νυσταλέον, νεκρὸν καὶ μετὰ κάποιαν ἀμοιβολίαν καὶ δυσπιστίαν διευθυνομένην πρὸς αὐτὸ τὸ εὖρον ἐνπλήρη ἀνηθείς.

Ἡ Ἀμαλιάς ἀνεθεὶ καθ' ὅλα.

Τὸ σταφιδοεμπόριον ἀνεθεὶ. Ἡ πόλις ὅλη ἀνεθεὶ, οἱ ἄνθρωποι ἀνεθεὶ, αἱ πιπεραὶ ποῦ στολοῦν τὴν πλατεῖαν τῆς ἀνεθεὶ. Ἡ συνοικία τῆς Καλλιτίσας μετὰ τὸν παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἔρποντα χείμαρρον Σοχίαν ὑπερανθεὶ. Σὺν ρυακία πράσινα ξεφεύγουν ἀπὸ τοὺς δρομίσκους τῆς ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ κυλιέται εἰς θρόμβους πρασίνοους ἢ ἀνηθείς, τὸ πράσινον, ἢ πρασίνη γὰρ.

Ὅταν ἡ πρῶτη Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἐχάριζε τὸ ὄνομά τῆς εἰς τὴν μικρὰν πολίτην, τὸ Δερβίς-Τσελεπὴ τότε, ἐξεβιάσθη ἀπὸ τὴν ὠμορφίᾳ τῆς Καλλιτίσας.

Σωστὴ Καλλιτίσα! Καὶ ὁ χείμαρρος κάτω ποῦ ἔρπει φαίνεται πῶς εἶνε δούλος τῆς ὠμορφίης τῆς καὶ ἐρπὴ διαρκῶς αἰωνίως τώρα!

Παραδείγμα τῆς ἀνήθειας τῆς Ἀμαλιάδος καὶ τῆς ἀκαθάρτου ὁμῆς τῆς πρὸς τὴν πρόσδον εἶνε καὶ τοῦτο: Εἰς τὴν πρῶτην ἀπογραφὴν παρουσίασε πληθυσμὸν 6 χιλιά-

δων, εἰς τὴν τελευταίαν ἀνήλθε τὰς 9! Ἵπερέθη καὶ τὴν πρωτεύουσιν αὐτὴν τοῦ Βασιλ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν. Ὅλοι οἱ Γερτίνιοι καὶ Καλαβρυτινοὶ ποῦ θέλουν ἐργασίαν, ποῦ θέλουν γῆν εὐφορὸν καὶ κλίμα ὑγιεινὸν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ σχετικὴν ἄνεσιν μεταναστεύουν εἰς τὴν Ἀμαλιάδα.

Ἐπειτα ἡ πληθὺς τῶν μαθητῶν. Χίλιοι τετρακόσιοι μαθηταὶ φοιτοῦν εἰς τὰ 4 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Δηλαδή 13 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἀναλογία τὴν ὁποῖαν μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν ἠμπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς.

Καὶ τί σχολεῖα! Καίτοι ἀπαντα ἰδιόκτητα πληροῦν ὅμως ὅλων ἑπὶ κανόνων τῆς ὑγιεινῆς. Ὅλα ἐν μέρει μονήρη εὐαερα καὶ δλοπράσινα περιβαλλόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐλαιώνας.

Καὶ οἱ μαθηταὶ; Μικροὶ διαβόλοι! Πανέξυπνοι μετὰ κάτι μάτια ποῦ λάμπουν καὶ ἀστραποβολοῦν.

Ἐπεσκέφθη τὴν Ἀ. Δημοτικὴν Σχολὴν καθ' ἣν ὦρον ὁ διδάσκαλος κ. Παπακωστόπουλος ἐδίδασκε ἀνάγνωσιν εἰς τὴν β' τάξιν. Ἐδύμβιζαν σὺν σφήκας οἱ διὰ βολόπιδες. Ὅταν ἐμπήκα εἰς τὴν τάξιν ἐπετάχθηκα ἀπὸ τὰς θέσεις των σὺν καραγκιοζάκια καὶ ἐπέδειξαν σεβασμόν! Ἐπειτα ἐκάθησαν καὶ 200 πυρῶμένα μάτια προσηλώθησαν ἐπάνω μου καὶ μετὰ τρυπούσαν.

— Στὰ βιβλία σας! εἶπεν ὁ κ. Παπακωστόπουλος καὶ ὅλοι σὺν νὰ ἐξαρτῶντο ἀπὸ κάποιον ἠλεκτρικὸν κερβὶ τὸ ὁποῖον ἐπίσε οἱ διδάσκαλος ἔκλυον διὰ μίαν πρὸς τοῦ Ροδισσῶνος.

Ἐνας μικροῦλης μελαγχροινός, παχουλός, μετὰ κάτι μάτια παμμέγιστα, μετὰ μαλλιά ἀτακτα ζυπόλητος δέ, τύπος Ἀθηναϊκοῦ χυμίνου διετάχθη νὰ διαβάσῃ τὸ μάθημα.

— Ὅταν ἐφθασε τὸ πλοῖον εἰς τὸ Σαλέ πάλιν τοῦ Μαρσάκου... ἐδιάβασε μετὰ στόμφον καὶ προσοχὴν.

— Τί εἶνε αὐτὸ τὸ Σαλέ;

Ἐπερίμενα νὰ εἶπῃ ὅτι εἶνε πόλις εἰς τὰ παραλία τῆς Μικρῆς Ἀσίας. Ἐγὼ τουλάχιστον ἔτσι ἀπαντοῦσα ὅταν ἤμην μαθητῆς μετὰ ρωτοῦσαν δι' οὐρανὸν ποῦ εἶνε.

— Τὸ Σαλέ εἶνε πόλις στὴν Ἀφρικὴ.

— Σὲ ποῖο μέρος κυρίως;

— Στὴν Ἄνω Γουινέα.

Ἐγὼ νὰ σας εἰπῶ δὲν τὸ ἤξερα ἀπὸ τὸν μικρὸν γυμνόποδα τῆς Ἀμαλιάδος.

Τώρα θὰ φαντασθῆ δὲ καθεὶς ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ κυψέλη θὰ διοχτευσθῆ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ αὐτὴ ἡ γὰρὰ ποῦ κυριαρχεῖ καὶ βουβίζει εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἀμαλιάδος θὰ μεταβληθῆ εἰς στεναγμούς θεισητῶν καὶ πεινάλων ἱατρῶν καὶ δικηγόρων; Κάθε ἄλλο! Πέντε ἐπὶ τῆς 100 τὸ πολὺ θὰ ἐκλέσων τὴν ὁδὸν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς δυστυχίας, οἱ ἄλλοι θὰ ἀρπαξοῦν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γῆν καὶ ἀπὸ αὐτὰ θὰ ζήτῃσων νὰ ἀντλήσων τὴν ἄνετον ζῶην.

Ἐκεῖνο ποῦ κάνει τὸν ξένον ἐπισκέπτην νὰ θαυμάζῃ εἶνε ἡ μέγρι φορτικότητος φιλοξενία τῶν κατοίκων.

Στάκος Μπράνιας

(Ἐπεται Β'. ἐπιστολὴ)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς μετὰ προκαταβολὴν Δραχ. 15.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
4 1/4 %

